

Oznámenie o začatí postupu preskúmania týkajúceho sa prekážok obchodu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 3286/94 pozostávajúcich z opatrení zavedených a praktík uskutočňovaných Indiou, ktoré ovplyvňujú obchod s vínom a liehovinami

(2005/C 228/03)

Komisii bol 20. júla 2005 doručený podnet podľa článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 3286/94⁽¹⁾ (ďalej len „nariadenie“).

1. Navrhovatelia

Podnet podal spoločne výbor CEEV (Comité européen des entreprises vins) a organizácia CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux /The European Spirits Organisation).

CEPS v EÚ zastupuje výrobcov alkoholických nápojov. Jeho členmi je 38 národných združení, ktoré zastupujú výrobné odvetvie v 21 členských štátoch EÚ. CEEV v EÚ zastupuje národné obchodné združenia členských štátov ES, ktoré zastupujú výrobné odvetvie a/alebo obchod s vínom, aromatizovaným vínom, šumivým vínom, likérovým vínom a inými výrobkami vinárskeho sektora. Jej členmi je 12 národných združení, plus Švajčiarsko.

CEEV a CEPS sú združenia, ktoré konajú v mene jedného alebo viacerých podnikov Spoločenstva v zmysle článkov 4 ods. 1 a 2 ods. 6 nariadenia.

2. Výrobok

Výrobky EÚ, na ktoré sa vzťahujú uvedené indické opatrenia, sú víno, vermút, aromatizované víno a liehoviny zatriedené do položiek HS 2204, 2205, 2206 a 2208. Zahŕňajú nešumivé a šumivé víno, vermút a iné alkoholizované vína ako je portské, sherry a alkoholické nápoje destilované z poľnohospodárskych surovín ako sú brandy a vínne destiláty, whisky, gin, vodka, rum a likéry.

Preskúmanie, ktoré Komisia začína, sa však môže týkať aj iných výrobkov, najmä tých, o ktorých môžu zainteresované strany prihlásené v stanovených lehotách uvedených ďalej (pozri časť 8) preukázať, že sú postihnuté údajnými praktikami.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 3286/94 z 22. decembra 1994 stanovujúce postupy Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky s cieľom zaistenia uplatňovania práv Spoločenstva podľa pravidiel medzinárodného obchodu, najmä tých, ktoré boli vytvorené pod záštitou Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES L 349, 31.12.1994, s. 71). Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 356/95 (Ú. v. ES L 41, 23.2.1995, s. 3).

3. Predmet

Podnet sa týka troch samostatných aspektov právneho režimu Indie týkajúceho sa dovážaného vína a liehovín:

a) Dodatočné clo

Podľa indického práva súdnu právomoc vyberať spotrebnú daň z alkoholických nápojov má 26 vlád indických štátov. Spotrebná daň sa v podstate uvaluje len na výrobky, ktoré prešli spracovaním v Indii. Z tohto dôvodu sa spotrebná daň v zásade nevyberá z dovozu flašovaného vína a liehovín. Len domáca výroba a dovoz vo veľkom plnený do fliaš v Indii sa zdaňujú (sadzby, ktoré sa výrazne líšia medzi 26 vládami indických štátov).

V tejto súvislosti, oznámením č. 37/2001 podľa oddielu 3 zákona o colnom sadzovníku zaviedla India 1. apríla 2001 federálne dodatočné clo z dovážaného vína a liehovín, aby kompenzovala spotrebné dane z domácich výrobkov zaplatené alebo splatné na úrovni štátu. V súlade s oddielom 3 colného zákona by federálne dodatočné clo malo byť „rovnaké“ ako spotrebná daň vyberaná z domácich výrobkov. Toto dodatočné clo sa vyberá na základe *ad valorem* odlišnými sadzbami. Podľa colného oznámenia č. 32/2003 z 1. marca 2003 sú súčasné sadzby dodatočného cla uplatňujúce sa na dovážané víno na troch úrovniach 75 %, 50 % a 20 % (v závislosti od hodnoty dovozu) a na dovážané liehoviny na štyroch úrovniach 150 %, 100 %, 50 % a 25 % (opäť v závislosti od hodnoty dovozu).

b) Štátne spotrebné dane a dane

Ako je uvedené, indické štáty nemajú jurisdikciu na vyberanie spotrebnej dane z flašovaného vína a liehovín. Navrhovatelia však tvrdia, že aj napriek tomu niekoľko štátov uplatňuje spotrebné dane alebo podobné dane – pod rôznymi názvami a na rôznych úrovniach – z predaja dovážaného vína a liehovín. Podľa navrhovateľov niektoré z týchto (spotrebných a iných) daní sa navyše uplatňujú len na dovážané výrobky alebo na vyšších úrovniach na dovážané výrobky než na domáce výrobky.

c) Štátne dovozné obmedzenia

Navrhovatelia tvrdia, že sedem indických štátov má politiku *de facto* zákazu dovozu vína a liehovín.

4. Tvrdenia o prekážkach obchodu

Navrhovatelia sa domnievajú, že opatrenia a praktiky opísané v oddieli 3 predstavujú prekážky obchodu v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia.

a) Dodatočné clo (DC)

Po prvé, navrhovatelia tvrdia, že federálne dodatočné clo sa musí pokladať za dovozné clo (alebo iné clo a poplatok), ktoré porušuje záväzky Indie podľa článku II dohody GATT z roku 1994 v spojení s jej zoznamom taríf. V tejto súvislosti sa v podnete uvádza, že záväzné tarify WTO pre Indiu zaväzujú Indiu na maximálnu sadzbu cla a poplatkov z vína a liehovín vo výške 150 %. Všetky dovážané vína a liehoviny podliehajú základnému colnému poplatku vo výške 150 % (v prípade liehovín) a 100 % (v prípade vína). Federálne dodatočné clo sa uplatňuje dodatočne k týmto sadzbám. Z tohto dôvodu, pokiaľ sa federálne dodatočné clo pokladá za dovozné clo (alebo iné clo alebo poplatok), sadzba celkového cla zo všetkých liehovín a všetkých vín (okrem najdrahších liehovín a vín⁽¹⁾) prevyšuje záväznú colnú sadzbu vo výške 150 %. Okrem toho navrhovatelia sú toho názoru, že federálne dodatočné clo by sa nemalo pokladať za „ekvivalentné vnútroštátnej dani“ v zmysle článku II.2 písm. a) a preto nemôže byť podľa tohto ustanovenia opodstatnené.

Po druhé a v alternatívnom prípade, navrhovatelia tvrdia, že federálne dodatočné clo spôsobuje, že sa s dovázaným vínom a liehovinami zaobchádza jasne menej priaznivo než s „podobnými“ (alebo „priamo konkurenčnými alebo nahraditeľnými“) výrobkami národného pôvodu, čím sa porušuje článok III.2 dohody GATT z roku 1994. V tejto súvislosti sú navrhovatelia toho názoru, že pokiaľ dovážané liehoviny vo všeobecnosti nepodliehajú štátnym spotrebným daniam, sadzba federálneho dovozného cla výrazne prevyšuje úroveň spotrebnej dane, ktorá sa uplatňuje na predaj domácich liehovín vo väčšine indických štátov. Podľa navrhovateľov je zrejmé, že dovážané víno a liehoviny sú takisto predmetom nadmerného zdaňovania, ak sa na jednej strane porovná sadzba federálneho dodatočného cla a ostatných nepriamych daní z predaja dovážaného vína a liehovín, ktoré sa uplat-

(¹) T. j. víno dovážané za ceny *cif* nad 100 USD za debnu (12 fliaš), na ktoré sa uplatňuje najnižšia sadzba dodatočného cla (20 % *ad valorem*).

ňujú na úrovni štátu, a výška spotrebnej dane a ostatných nepriamych daní z domáceho vína a liehovín, ktoré sa uplatňujú na úrovni štátu, na strane druhej.

b) Štátne spotrebné dane a dane

Navrhovatelia tvrdia, že hoci indické štáty nemajú jurisdikciu na vyberania spotrebnej dane na dovážané fľašované víno a liehoviny, niektoré štáty aj napriek tomu uplatňujú buď spotrebné dane, alebo podobné dane – pod rôznymi názvami a na rôznych úrovniach – z predaja dovážaného vína a liehovín. Preto sa tvrdí, že najmenej trinásť indických štátov uplatňuje buď spotrebné dane, alebo iné dane, ktoré by sa mohli pokladať za alternatívne prostriedky vyberania príjmov z dovážaných výrobkov, keďže nie sú oprávnené vyberať spotrebné dane. Podľa navrhovateľov niektoré z týchto (spotrebných a iných) daní sa buď uplatňujú len na dovážané výrobky, alebo sa uplatňujú na vyšších úrovniach na dovážané výrobky než na domáce výrobky v rozpore s článkom III.2 dohody GATT z roku 1994.

c) Štátne dovozné obmedzenia

Navrhovatelia tvrdia, že sedem indických štátov má politiku *de facto* zákazu dovozu vína a liehovín v rozpore s článkami III.4 alebo XI.1 dohody GATT z roku 1994.

Na základe dostupných faktických informácií a predložených dôkazov môže Komisia s uspokojením konštatovať, že podnet obsahuje dostatočné dôkazy *prima facie* o existencii prekážok obchodu v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia.

5. Tvrdenie o nepriaznivých účinkoch na obchod

Spotrebu značkových západných alkoholických nápojov v Indii v roku 2004 odhadla firma International Wine & Spirits Record (IWSR) na 87 miliónov deväťlitrových debien, čím sa táto krajina stala jedným z najväčších trhov s liehovinami na svete. Tento odhad zahŕňa asi 550 000 debien dovezených liehovín, zvyšok (99,4 %) pozostáva z doma vyrobeného likéru „Indian Made Foreign Liquor“ (IMFL). V roku 2004 vyviezla EÚ do Indie liehoviny v hodnote asi 23 211 000 EUR.

Za desať rokov trh s vínom v Indii stabilne, hoci pomaly rastie. V roku 2004 sa tento trh odhadoval na 667 000 deväťlitrových debien, z ktorých sa 96 000 alebo 14 % doviezlo. V roku 2004 vyviezla EÚ do Indie víno v hodnote asi 4 167 000 EUR.

Navrhovatelia tvrdia, že praktiky, ktoré sú predmetom podnetu, zabraňujú zásadnému prístupu na indický trh, spôsobujú, že dovážané víno a liehoviny sú v hospodárskej súťaži v porovnaní s doma vyrobeným tovarom znevýhodnené, a zabránili významnému rastu spotreby dovážaného vína a liehovín v Indii.

V tejto súvislosti poukazujú navrhovatelia na to, že po odstránení federálnych množstevných obmedzení na dovoz v roku 2001 a ich náhrade opatreniami uvedenými v tomto podnete, objem dovozu liehovín klesol asi o 60 – 70 % v období od apríla do augusta 2001 v porovnaní s rovnakým obdobím v predchádzajúcom roku, pretože tovar určený pre cestovný ruch sa stal predmetom fiškálneho zaťaženia, ktoré ich cenovo vytlačilo z trhu. Navrhovatelia takisto poukazujú na to, že keď sa určité daňové ústupky následne udelili na tovar predávaný v určitých triedach hotelov a reštaurácií, objem dovážaného vína a liehovín sa výrazne zvýšil. To naznačuje, že daňové opatrenia, ktoré sú predmetom tohto podnetu, zabraňujú zvýšenému prenikaniu vína a liehovín EÚ na indický domáci trh.

Navrhovatelia takisto poukazujú na údaje o typickom prenikaní dovážaných liehovín na trh v iných rozvojových krajinách vo všeobecnosti podobných Indii, čo znamená, že obchodné bariéry, ktorým čelí výrobné odvetvie liehovín EÚ v Indii, sú osobitne problematické.

Komisia sa domnieva, že podnet obsahuje dostatočné dôkazy prima facie o nepriaznivých účinkoch na obchod v zmysle článku 2 ods. 4 nariadenia.

6. Záujem spoločstva

Výrobné odvetvie liehovín EÚ, ako ho zastupuje CEPS, vyváža ročne tovar v odhadovanej hodnote vyššej ako 5 miliárd EUR do viac ako 150 krajín. V sektore liehovín je priamo zamestnaných asi 50 000 ľudí a nepriamo ďalších 250 000. Vývoz vína z EÚ do tretích krajín je ohodnotený na 4,5 miliárd EUR, čo predstavuje 12,5 miliárd hektolitrov (hl) objemu.

Komisia považuje za nevyhnutné zabezpečiť na trhoch tretích krajín rovnaké súťažné podmienky pre každý náš vývozný priemysel, najmä pokiaľ ide o vnútroštátne dane. Colná ochrana by

sa nemala nahrádzať inými ochrannými bariérami, ktoré sú v rozpore s medzinárodnými záväzkami. Je to obzvlášť dôležité v prípade alkoholických nápojov, keďže tie sú tradične, spojením spotrebných daní a daní z pridanej hodnoty, zaťažené vysokými daňami.

Vzhľadom na uvedené sa považuje za záujem Spoločenstva začať postup preskúmania.

7. Postup

Po tom, čo Komisia rozhodla, po náležitej konzultácii s poradným výborom ustanoveným nariadením, že existujú dostatočné dôkazy na odôvodnenie začatia postupu preskúmania s cieľom posúdiť príslušné právne a vecné otázky, a že je to v záujme Spoločenstva, začala preskúmanie v súlade s článkom 8 nariadenia.

Zainteresované strany sa môžu prihlásiť a predložiť písomne svoje stanoviská k špecifickým otázkam vzneseným v podnete spolu s podpornými dôkazmi.

Komisia okrem toho vypočuje strany, ktoré o to pri prihlásení písomne požiadajú za predpokladu, že sa ich výsledok postupu prednostne týka.

Toto oznámenie sa uverejňuje v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. a) nariadenia.

8. Časová lehota

Akékoľvek informácie týkajúce sa uvedených záležitostí a akúkoľvek žiadosť o vypočutie by mala Komisia dostať najneskôr do 30 dní po dátume uverejnenia tohto oznámenia, a to písomne na adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Mr. Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 299 32 64.